

РОЗВИТОК ЦІННІСНО-ЕМОЦІЙНОГО ПРИРОДОСПРИЙНЯТТЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ РІДНОЇ МОВИ

Романченко Т.М.

(Соколова Балка, Полтавська обл., Україна)

Людина XXI століття відрізняється від своїх попередників на рідній землі чималою кількістю якостей. Багато з них відображають нові цивілізаційні цінності, сприяють тому, що людина відкриває для себе все нові можливості в технізованому світі. Проте педагоги все частіше відзначають, що діти, набуваючи цифрової грамотності, занурюються у віртуальний світ, знаходячи там усе необхідне не лише для вдоволення інформаційних запитів, а й для позитивних емоцій.

Дослідники одностайні в тому, що використання комп'ютера дитиною несе в собі низку суперечностей. Так, зазначають учені, «грамотний вибір розвиваючих ігор для комп'ютера приносить дітям користь в розвитку. Комп'ютер все більше входить в навчальний процес, замінюючи традиційні підручники, що дуже зручно завдяки властивості електронних засобів стискати інформацію, на відміну від звичних паперових носіїв, а користь інтерактивних і мультимедійних можливостей дозволяє школярам, з одного боку, збільшувати інтерес до інформації, а з іншого, розслаблятися і знімати шкоду впливу факторів стресу» [1].

Водночас, завжди є ризик нездатності орієнтуватися в інформації і правильно організовувати час біля монітора: «При постійному сидінні за комп'ютером користь цього унікального пристрою обертається шкодою здоров'ю: монітор може викликати головний біль, погіршити зір і спровокувати остеохондроз; комп'ютерні ігри здатні негативно вплинути на психічну рівновагу дітей, викликаючи дратівливість і примхливість – особливо якщо сюжет гри містить елементи насильства та жорстокості; надмірне захоплення соціальними мережами та іншими сервісами розваги може загрожувати шкодою комп'ютерної залежності, що призводить до втрати інтересу до реального світу» [1].

Тому одне із актуальних завдань учителя загальноосвітньої школи – актуалізувати в учнів інтерес до світу зовнішнього, зокрема, до живої природи як його унікального компоненту. Від учителя-філолога в цих умовах вимагається, зокрема, розвивати в школярів емоційне світосприйняття, формувати естетичні ідеали на основі любові до природи, її мінливої і водночас незмінної краси, користуючись при цьому універсальним і надзвичайно багатим засобом – рідною мовою.

Ми згодні з дослідником Н. Сірант у тому, що аби «розвивати у дітях здібність естетичного сприймання, уміння бачити і розуміти явища навколишньої природи, потрібна повсякденна копітка робота. Пам'ятаючи, що в дітей мислення конкретне, педагог повинен вчити їх бачити красу в найближчому оточенні» [2, с. 338].

Педагог радить упродовж цілого року разом із учнями спостерігати цікаві явища в природі, вчити їх бути уважними до оточуючого. Проте ми вважаємо, що здатність спостерігати різноманітні явища, виокремлювати їх серед подібних, давати їм емоційну оцінку пов'язані із словниковим запасом дітей, володіння описовими можливостями рідної мови. Тому бачимо перспективним шляхом

актуалізації ціннісно-емоційного ставлення школярів до природи проведення уроків розвитку зв'язного мовлення у природному середовищі чи з залученням творів словесного і мистецтва, живопису, скульптури, художнього фото. Вони повинні відбуватися таким чином, аби дитина щоразу поповнювала свою мовленнєву скарбничку, ділилася з товаришами своїми спостереженнями, спонукала їхній інтерес до тих чи інших явищ.

Також нам видається перспективним і цікавим проведення спільних занять у природному середовищі з філологічних та природничих дисциплін. Адже поєднання раціонально-дослідницького та емоційно-ціннісного у спостереженнях за оточуючим світом формує в людини цілісне сприйняття природного оточення як найголовнішого середовища нашого буття, яке живить наше тіло, наш розум і наші емоції, на відміну від ілюзорного світу за екраном комп'ютера.

Список використаних джерел:

1. Користь і шкода комп'ютера, вплив на дітей і здоров'я людини. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до джерела: <https://ideas-center.com.ua/?p=11019>
2. Сірант Н.П. Естетичне виховання дітей засобами природи / Н. П. Сірант // Молодий вчений, 2016. – № 2 (29). – С. 338–340.

МУЛЬТИМЕДІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОЦІ БІОЛОГІЇ

Сагайдак В.Р.

(Полтава, Україна)

Науковий керівник: **Гриньова М.В.** – доктор педагогічних наук, професор, декан природничого факультету Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г. Короленка, член-кореспондент НАПН України

Складно уявити сучасну школу, яка б не користувалась навчальним програмним забезпеченням. Електронні підручники, довідники, енциклопедії – це все основні помічники вчителя та учнів в опануванні предметів. Однак не всі програмні засоби є адаптованими для застосування в школі, адже безліч з них є іншомовними, окрім цього, відповідають іншій програмі чи мають змінену структуру.

Проаналізувавши усі за і проти можна виділити основні вимоги до програмних засобів:

1. Програми мають бути побудовані за структурою навчального підручника та повинні відповідати дидактичним вимогам.
2. Програми мають без перешкод функціонувати в умовах класно-урочної системи.
3. Програми мають відповідати навчальній програмі.
4. Програма повинна бути зрозумілою для усіх учасників навчального процесу.
5. Управління програмою має бути максимально простим.
6. Учитель повинен мати змогу змінювати матеріал за свої бажанням, для того, щоб було зручніше ним користуватись.

Завдяки комп'ютерній програмі учителі та учні можуть користуватися інформацією в будь-якій формі. На сьогодні найпопулярнішим засобом для сучасної школи є мультимедіа, а саме - презентація.